

ZO WAS HET IN ...

De wielersport blijft professor Wim Lagae héél nauw aan het hart liggen

LENDELEDE Wim Lagae, die nu in Temse woont maar zijn navelstreng met West-Vlaanderen (Lendelede) niet wenst door te knippen – is een eminentie als sportmarketeer aan de KU Leuven en gastprofessor aan UGent die zich verdiept in de economische facetten van de (wielers)port en niet te beroerd is om af te glijden naar de basis, waarvan hij zowat 35 jaar geleden zelf deel van uitmaakte. “Als tiener was ik geen topper en zelfs geen subtopper maar een betere middenmotor die bij de aspiranten avant la lettre en de nieuwelingen zijn enige twee overwinningen behaalde. Als junior kende ik mijn beste periode”, specificiert Wim. “Behalve zeven derde plaatsen werd ik tijdens de vroege lente van 1982 driemaal op een rij tweede: in Kuurne, toen nog een afwachtingscriterium, in Ichtegem en in Helkijn. Telkens draaide het uit op een spurt met vijf. Ik eindigde dat jaar – ik reed 65 koersen – 15 keer in de top vijf en 33 keer in de top tien. Ik was geen bolide, maar kon de koers wel goed lezen zodat ik eruit haalde wat erin zat. Eind september 1982 reed ik mijn laatste koers. De toenmalige liefhebbers leken mij te hoog gegrepen, ook al doordat ik als universitair niet voldoende tijd voor training zou kunnen uittrekken.”

VOLLEDIGE TRIATLON

“Ondanks de lange academische weg die ik aflegde – vier jaar studeren in Antwerpen en zeven jaar assisteren en doctoreren in Leuven – bleef de koersfiets mij fascineren. Via tijdritten en koersen bij de OVWF stoomde ik me elke zomer op de parcours van mijn jeugd klaar voor een wedstrijd voor inwoners in Temse, die ik viermaal kon winnen.” “Na enkele deelnames aan de Monstertijdrit van Almere – een

Professor Wim Lagae, afkomstig uit Lendelede, was begin de jaren 80 een beloftevolle junior. (GF)

tijdrit over 123 km – vond ik via deelname aan het clubkampioenschap van de Izegemse triatlonclub en mijn triatlonneefjes Kasper en Korneel op mijn 50ste de weg naar triatlon. Leren openwaterzwemmen en blessurevrij lopen was een uitdaging. Ondertussen kon ik 23 triatlons op alle mogelijke afstanden afwerken en dankzij mijn langere looptrainingen finishen in de marathon van Antwerpen. Vorig jaar zwom, fietste en liep ik de volledige triatlon van Almere (54ste op 90 bij de 50- à 55-jarigen over 3,8 km zwemmen, 180 km fietsen en 42,195 km lopen, red.) en vooral de voorbereiding was uitdagend.”

“In 2018 wil ik vooral blessurevrij kunnen genieten van drie sporten, want dat blijft onbetaalbaar”, blikt Wim vooruit. “Finishen in de halve triatlon van Leuven in mei over een sterk golvend fietstraject van 90 kilometer en de Ironman van Vichy (Frankrijk) eind augustus vormen mijn hoofdoelstellingen.”

“Op mijn stilaan als sporter gezegende leeftijd is langdurig sporten beter dan intensief. Niets moet en ik kan nu genieten van finishen in een wedstrijd. Koersen vond ik spannender, maar ook gevaarlijker, tactisch moeilijker en dus

“De basis van ons jeugdwielrennen wordt smaller en dat zindert door naar de top. Jammer maar helaas”

meer stresserend. Al blijf ik nog aan competitie verslaafd, nu is het toch meer om het gevecht met mezelf te doen en nu bijvoorbeeld een betere zwem- of looptijd te realiseren!”

JEUGDWIELRENNEN

Ook nu blijft de basis hem beroeren: het afbladerend jeugdwielrennen ligt hem nog steeds nauw aan het hart. Wim Lagae maakt zich vooral grote zorgen over de veiligheid van renners. Hij ligt er soms letterlijk van wakker en breekt er zelfs een lans voor. “Basis daarvan is volgens mij investeren in veilige trainingsfaciliteiten als alternatieven voor de moordende openbare weg. Er worden nu al door clubs en renners oplossingen gezocht door meer in groep te trainen. Ook zou men zich moeten beroepen op vaste trainingsparcoursen, onder andere op industrieterreinen of langs jaagpaden ‘s avonds en tijdens de weekends, door een accurater gebruik van de zomerpistes... Eén en ander zou ook de kwaliteit van de trainingen ten goede komen. Op dat gebied zijn ze in Nederland zoveel beter af. Ik zie de evolutie van ons jeugdwielrennen: de basis wordt almaar smaller en dat zindert door naar de top. Jammer maar helaas.” (Bernard Callens)

Wim Lagae (links) eindigde als junior 15 keer in de top vijf. “Ik was een betere middenmotor.” (GF)

Vijfde editie Aspiranten Cyclocross Cup was top

Met de prijsuitreiking in Beernem valt zondag het doek over de vijfde editie van de Aspiranten Cyclocross Cup (ACC). Een veldritcampagne die nooit eerder zo'n groot succes kende. Niet alleen wat het aantal deelnemers aan de 14 proeven betreft, maar ook omwille van het boeiend wedstrijdverloop, (vooral) bij de 14-jarigen.

Eerst leek uitblinker Iben Rommelaere op de eindzege af te stevenen, maar een virus op de longen gooide roet in het eten. Zijn leiderspositie werd toen ingenomen door Viktor De Muynck. Allerlei tegenslagen én een sterk presterende Kenay De Moyer stootten de Hoogledenaar van de troon. Tot veler verbazing sloeg Viktor echter keihard terug. Uiteindelijk strandde hij op één schamel puntje van de Oost-Vlaming. Tibo Vancompennolle had zelfs de slotproef niet meer nodig om de eindzege te bemachtigen bij de 12-jarigen. Bart-Junior Vandecasteele werd onbedreigd laureaat bij de 13-jarigen. Laerke Expeels, Jana Vanderveken en Lani Wittevrongel triomfeerden bij de meisjes.

Viktor De Muynck werd bij de 14-jarige aspiranten tweede in de eindstand. (Foto a-Coghe)

een lichtgewicht die zich op een technisch parcours in zijn sas voelt.

In Langemark (vijfde, red.) werd ik vanuit een slechte startpositie door een voor mij valende aspirant opgehouden. Nadien kon ik het opgelopen tijdsverlies op mijn concurrenten niet meer goedmaken. We zouden moeten starten volgens de ranking. Dit zou niet alleen veel eerder zijn maar het zou ook valpartijen voorkomen. Nu moeten de beteren risico's nemen om zo snel mogelijk vooraan te geraken.”

(GEEN) AANPASSING

“Vorig jaar maakte ik mijn crossdebuut in de LRC”, vertelt Viktor De Muynck. “Voor mij was alles in de ACC dus nieuw. Aanpassingsproblemen had ik niet. Ik werd immers meteen tweede in Diksmuide. In Beernem kende ik enorm veel pech. Vastzittend achterwiel, gebroken versnellingsapparaat, weerbarstige ketting... Dat kostte me minstens een anderhalve minuut achterstand. Hopeloos. Het noodlot sloeg nog harder toe in Hamme. Door alweer een gebroken versnellingsapparaat moest ik een ronde lopen vooraleer ik de materiaalpost kon bereiken. Daar verloor ik de eindzege! Nadien kreeg ik in een paar wedstrijden last van ademhalingsproblemen.”

ZEGE IN ROESELARE

“Gelukkig was het niet allemaal kommer en kwel. Ik behaalde vier zeges en vijf tweede plaatsen. De mooiste herinnering was mijn zege in Roeselare, op slechts drie km van onze woonplaats. En dat op mijn trainingsparcours en midden heel wat supporters!” (GVP)

ONVERWACHTTE TIBO

“Die eindzege had ik helemaal niet verwacht”, opent Tibo Vancompennolle. “Ik behoorde de vorige jaren bij de miniemen niet bij de toppers en ben heel laat met de voorbereiding op het veldritseizoen begonnen. Gelukkig kon ik rekenen op onze clubtrainer Bart Van Nieuwenhuysse, die me de knepen van het vak aanleerde. Het is een schitterende campagne geworden. In de eerste elf wedstrijden won ik zeven keer en eindigde ik viermaal op de vierde en eenmaal op de derde plaats. Daarna verliep het iets minder. Te wijten aan tegenslag, ziekte en een moddercross. Ik ben immers op mijn best op een droog parcours met veel draaien en keren.”

TWEDE EINDZEGE

“Verleden jaar was ik al eindwinnaar geworden bij de 12-jarigen”, vervolgt Bart-Junior Vandecasteele. “Mijn belangrijkste doelstelling was niet de eindzege, wel een sterke regelmaat in mijn prestaties leggen. Vooral de eerste seizoenshelft, met vier zeges en drie tweede plaatsen, verliep uitstekend. Nadien bleven nieuwe overwinningen uit, maar ik stond toch nog viermaal op het podium.” In Hamme moest ik met de 4de stek genoegen nemen. Niet alleen omdat met Corsus, Janssens en Uytterhoeven (de top drie van het BK, red.) kwamen opdagen maar vooral omdat zo'n zware moddercross niet mijn ding is. Ik ben immers

Geen thuiskoers voor Milan Hanne

OOSTNIEUWKERKE Na een goede voorbereiding in de winter kijkt Milan Hanne (17) uit naar de start van het seizoen. De junior van CT Luc Wallays-JRR werd geselecteerd voor Kuurne-Brussel-Kuurne, waarvoor hij niet voor eigen volk in Staden zal koersen.

“Over mijn eerste seizoen als junior mag ik zeker niet klagen”, blikt Milan terug. “Ik eindigde een paar keer op het podium en stond mijn mannetje tussen de oudere renners. De overstap is dus meegevallen. Het was minder lastig dan die van de aspiranten naar de nieuwelingen. Welke koersen mij het meest zijn bijgebleven? Vooral Lichtervelde, waar ik als tweede net naast de zege greep. Spijtig, anders had ik er twee jaar op rij gewonnen. Daarnaast blijven ook de koersen in Zonnebeke en Haringe me bij, omdat ik daar een hele wedstrijd in de aanval reed en nog een mooi resultaat uit de brand sleepte.”

EERSTE KEER MET TRAINER Ondertussen zit de voorbereiding op zijn tweede seizoen als junior erop. “Ik heb een goede winter achter de rug en ben niet ziek geweest. Bovendien is het ook mijn eerste jaar dat ik met een trainer werk. Onder de begeleiding van Arne Wallays is alles deze winter toch iets intensiever verlopen. Iets meer langere duurtrainingen, wat meer spurtjes trekken... Ik houd er alvast een positief gevoel aan over en denk dat ik klaar ben voor een goed seizoen.” Dat de vorm goed zit, bewees Milan vorig weekend tijdens het clubkampioenschap in Meulebeke. Hij finishte er als negende in totaal en als derde van CT Luc Wallays-Jonge Renners Roeselare. “Het gevoel zat goed, maar het was uiteraard nog niet super. Ik heb een paar keer geprobeerd om weg te rijden, maar zonder succes. En net op het moment dat ik eens niet mee was, bleek het de juiste ontsnapping te zijn. In de achtergrond ben ik dan nog in de tegenaanval getrokken met een groepje en kwamen we van 50 naar 20 seconden. Uiteindelijk

ben ik op het einde nog weggereken met een paar en heb ik de spurt voor de negende plaats gewonnen. Het zit dus wel goed.”

KOERS WINNEN

De Oostnieuwkerkenaar hoopt dit seizoen opnieuw een stap vooruit te zetten en vooral nog eens een koers te winnen. “Het zou inderdaad plezant zijn om nog eens een wedstrijd te winnen. Daarnaast hoop ik als tweedejaars de koers mee te kunnen maken en in de grote wedstrijden ook goed voor de dag te komen. Maar ik hoop vooral op het provinciaal kampioenschap goed te zijn. Dat is jaarlijks een van mijn hoofddoelen, al probeer ik overall

“Misschien kunnen we net als in 2017 clubklassement van WestSprint winnen?”

goed te presteren. En goede prestaties leiden tot een mooi resultaat in WestSprint. Als tweedejaars-nieuweling was ik vijfde, hopelijk kan ik nu als tweedejaarsjunior top tien halen. En met de ploeg? We hebben een sterke groep, dus misschien kunnen we net als vorig jaar het ploegenklassement winnen?”

Het seizoen openen doet Milan in Kuurne-Brussel-Kuurne en niet in de nieuwe thuiskoers in Staden. “Het is natuurlijk altijd jammer als je een koers voor eigen volk mist, maar KBK krijgt toch nog altijd de voorkeur. Het wordt mijn eerste klassieker en ik kijk ernaar uit. De verwachtingen liggen niet zo hoog, want in het begin van het seizoen ben ik nooit super. Ik zie wel hoe het loopt, maar hoop toch om uit te kunnen rijden. Daarna volgen enkele kermiskoersen en hoop ik een selectie af te kunnen dwingen voor Nokere Koerse en Guido Reybrouck Classic in Damme.” (SM)

Milan Hanne start zondag in Kuurne-Brussel-Kuurne. (Foto Eénfoto)

Wielerdrieluik in Staden

STADEN Het wielerscomité Gent-Staden, aangevoerd door voorzitter Bart Busschaert, organiseert tijdens het West-Vlaams openingsweekend drie wedstrijden. Op zaterdag 24 februari worden de nieuwelingen én de junioren uitgenodigd, een dag later verschijnen de elite zonder contract en beloften in de arena. Zaterdag beginnen de inschrijvingen om 11.45 uur in café De Pauw. De nieuwelingen starten om 13 uur en moeten 50 km of 8 ronden afleggen. De junioren vertrekken om 15 uur en krijgen 75 km of 12 ronden voorgeschoteld. De aankomst wordt omstreeks 16.55 uur verwacht. Parcours (6,25 km): Diksmuidestraat, Stampkotstraat, Hogeschuurstraat, Cardijnlaan, Hospitaalstraat, Rysseveldstraat, Kerkhofblommenstraat, Oostlaan, Bruggestraat, Marktplein, Statiestraat, Diksmuidestraat. Op zondag 25 februari staat de 70ste editie van Gent-Staden op het programma. De rugnummers worden vanaf 9.30 uur in het CC Het Swok uitgereikt. De officiële start van de 25 ploegen met elk zeven renners is om 13.30 uur in de Ooststraat gepland. De afstand bedraagt 159,4 km of 8 ronden op een parcours van 19,8 km, dat de drie Stadense deelgemeenten verbindt. De aankomst is rond 17.20 uur in de Diksmuidestraat voorzien. (GVP)

Dovy Keukens-FCC keert terug naar de basis met vernieuwde kern en bestuur

ROESELARE Na een bewogen seizoen herstelde Dovy Keukens-FCC in de winter zijn familiaal karakter. Met een vernieuwde kern en bestuur wil het in zijn zesde bestaansjaar opnieuw schitteren als vanouds.

Het bestuur van Dovy Keukens-FCC onderging enkele wijzigingen. Zo geeft oprichter en sponsor Frans Delameilleure het voorzitterschap door aan Dieter Vanwildemeersch en komen Ferdi Geldhof en Pieter-Jan Debackere bij het bestuur. “Vorig seizoen was het allemaal iets te serieus geworden, terwijl het bij onze club niet van moeten is. Dovy Keukens eist geen zeges van ons, wel dat we voor reclame zorgen. De sfeer primeert. Niet vergeten dat het wielrennen bij veel van onze renners een hobby is die ze naast hun werk beoefenen. Het werd op het einde van het seizoen iets te zwaar en daarom hebben we besloten om het nu anders aan te pakken”, zegt Frans, die in het bestuur actief blijft en ook voor de sponsoring en pr zorgt.

TERUG NAAR DE ROOTS

“Ondanks alle problemen was het op sportief vlak zeker niet slecht met negen overwinningen. We wonnen de Beker van België in Wezembeek-Oppem, de punten-trui in La Manche en reden een mooi klassement in Tour de Côte d’Or”, neemt nieuwe voorzitter Dieter Vanwildemeersch over. “Maar gaandeweg verloor de ploeg zijn familiaal karakter en door een verschil in visie beslisten enkele bestuursleden eind 2017 het team te verlaten. Nu gaan we terug naar de roots: een vriendschaps-groep met een gezamenlijke passie. Ik ben dan ook heel blij dat Ferdi en Pieter-Jan – twee mensen die al van in de beginjaren nauw betrokken zijn bij de club – bij het bestuur gekomen zijn. Met Glenn Bacquart is de sportieve leiding in uitstekende handen en ook in zijn Cycle Center staat Frans de renners met raad en daad bij. Dat we naast de vrijwilli-

“We willen ons dit jaar tonen op het BK ploegentijdrit”

FRANS DELAMEILLEURE

gers ook kunnen rekenen op de renners voor zaken zoals administratie, kledij en activiteiten stemt me heel tevreden.”

BK PLOEGENTIJDRIJDEN

De kern bestaat dit seizoen uit 14 renners, onder wie zeven nieuwkomers. Dat zijn beloften Fabrizio De Koning, Tiebo Devogdt en Aaron Dewachter en elite zonder contract Gianni Bostoën, Cedric Defreyne, Ralf Goemaere en Thijs Vanhee. “Ons team is iets kleiner dan vorig seizoen, maar dat zal geen impact hebben op de resultaten. Er zijn enkele sterke renners zoals een Aaron Dewachter en Cedric Defreyne bijgekomen. Ik verwacht wel iets van hen, maar er is geen druk. Al stellen we ons dit seizoen wel één groot doel: het BK ploegentijdrijden in Borlo op zondag 1 juli, waar we een parcours op maat vinden. Daar willen we zeker het podium halen nadat we in 2016 wonnen. Het zou uiteraard plezant zijn om net als vorig jaar weer een tiental zeges te behalen, maar de renners moeten zich vooral amuseren”, besluit Frans Delameilleure. De gebleven waarden in de kern zijn Wannas Roels, Kim Borry, Mathias Delameilleure, Ruben De Marez, Jochen Deweer, Ward Lapiere en Jonathan Van Betsbrugge. (Stijn Moerman)

Het vijfkopig bestuur van Dovy Keukens-FCC. (Foto Coghe)